

## **Chương 484: Rizaira (2) - Trò Chuyện Với Lena**

(Số từ: 3239)

**Nguồn dịch: Eng**

**Trans: Tluc**

12:59 PM 06/07/2023

Đêm đó, sau khi chào hỏi người dân Rizaira, một bữa tiệc linh đình đã diễn ra.

Bữa tiệc được tổ chức để chào đón tôi với tư cách là bạn và khách của Ellen.

Con thú săn được đã được nấu chín và phục vụ, và dân làng tụ tập để thưởng thức đồ ăn thức uống.

Người dân của Rizaira tự duy trì cuộc sống và khả năng tự cung tự cấp dường như không phải là vấn đề.

Tôi được chào đón chỉ vì tôi là bạn của Ellen.

Mặc dù những người lớn nhận thức được sự hỗn loạn của thế giới, nhưng họ giữ im lặng về điều đó.

Hầu hết trong số họ dường như không biết gì về Nhật Nguyệt Tộc.

Mặc dù họ lo lắng cho Ellen, nhưng họ tin rằng cô ấy sẽ an toàn.

Liệu người của Rizaira có dành cả cuộc đời của họ ở đây, từ khi sinh ra cho đến khi chết?

Có phải người ngoài đã từng đến thăm ngôi làng?

"Thực sự thì chuyện gì đang xảy ra bên ngoài vậy? Chúng tôi sống ẩn dật trong những ngọn núi này nên không có gì ảnh hưởng đến chúng tôi ở đây và người lớn cũng không nói cho chúng tôi biết bất cứ điều gì. Họ chỉ cảnh báo chúng tôi không được đi lạc quá xa khỏi làng", Lena nói.

Được giới thiệu là bạn thời thơ ấu của Ellen, cô ấy đã hỏi tôi câu hỏi này.

Arta, ngôi gần đó, dường như cũng rất chú ý đến tôi.

Họ cũng không biết chi tiết cụ thể.

Có vẻ như họ không biết việc Rizaira không bị ảnh hưởng bởi sự hỗn loạn là điều bất thường.

"Nguy hiểm, rất nguy hiểm."

"Chắc chắc, cậu cũng không định giải thích đàng hoàng sao?"

Không cần thiết phải tiết lộ thực tế nghiệt ngã của thế giới bên ngoài cho những người không biết chi tiết.

Tôi lặng lẽ mỉm cười, quan sát những người lớn trong làng đang trò chuyện rôm rả và cha mẹ của Ellen.

Không ai phải chết vì người khác. Có sức mạnh và khả năng không có nghĩa là phải đảm nhận những gánh nặng như vậy.

Tuy nhiên, tôi không thể cảm thấy thoải mái khi biết những người này đã bị ẩn khỏi thế giới.

Mặc dù tôi không chắc về mức độ sức mạnh của họ.

Nếu họ kết hợp khả năng của mình, chẳng phải tình hình sẽ được giải quyết nhanh hơn sao?

Cuối cùng, tôi không thể rũ bỏ những suy nghĩ và nghi ngờ như vậy.

-...

Như thể đọc được suy nghĩ của tôi, mẹ của Ellen, Luna Artorius, liếc nhìn tôi từ xa.

Cô ấy nhanh chóng đảo mắt đi, nhưng tôi cảm thấy cô ấy nhìn tôi rất có chủ ý.

\*\*\*

"Đi theo tôi, Reinhardt."

Cô ấy nói sau khi bữa tiệc kết thúc và mọi thứ đã được thu dọn.

Không nói gì thêm, cô ấy dẫn tôi băng qua sườn núi Rizaira.

Cuối cùng chúng tôi đến một khoảng trống với một nhà kho nhỏ.

Luna không cần phải giải thích nơi đó là gì.

Tôi có thể nói đó hẳn là nơi Ragan và Ellen luyện tập kiếm thuật.

Tôi không chắc hai Anh hùng được đào tạo ở đây như thế nào, liệu Ragan đã dạy cho Ellen hay cô ấy đã học được từ Luna hay Ronan.

Nhưng tôi biết mình đang đứng ở một vị trí có ý nghĩa lịch sử.

Cô ấy có thể dạy tôi điều gì?

Tôi có thể học được gì từ Luna?

"Cậu không thể sở hữu sức mạnh mà tôi sử dụng", cô ấy nói.

Không phải là cô ấy không thể dạy tôi, mà là tôi không thể sở hữu sức mạnh.

Trước câu nói dứt khoát của cô, bầu không khí trở nên ngột ngạt.

"Tôi có thể không thể dạy cho cậu nhiều."

Tôi không chắc chắn về những hạn chế hoặc hoàn cảnh của cô ấy. Có vẻ như việc cố gắng dạy tôi là một thử thách đáng kể đối với cô ấy.

Như thể cô không thể quay lưng lại với thế giới.

Có lẽ cô ấy cũng không thể quay lưng lại với tôi, và đó là câu chuyện.

"Chỉ cần hứa với tôi một điều."

"Mẹ muốn gì?"

"Tin tôi đi."

"..."

“Bạn có thể làm điều đó?”

‘Tôi đi.’

Tôi không hiểu điều đó có nghĩa là gì.

Tại sao cô ấy lại nói điều này trước khi dạy tôi điều gì đó?

Có lẽ cô ấy ám chỉ rằng những tình huống mà tôi không thể tin tưởng cô ấy sẽ phát sinh.

Nhưng tại sao, như thể lường trước được tình huống mà tôi không thể tin tưởng cô ấy, cô ấy lại nói ra những lời như vậy?

Bất chấp điều đó, cô ấy đã chấp nhận tôi, người đã bất ngờ tìm đến cô ấy.

Hơn nữa, cô ấy dự định dạy tôi điều gì đó.

"Đương nhiên con sẽ tin tưởng mẹ."

"..."

Cô ấy im lặng nhìn tôi chăm chăm.

Tôi đã phải tin tưởng cô ấy.

Chỉ sau đó tôi mới có thể học được điều gì đó và sẵn sàng cho những gì tiếp theo.

Tôi đã phải tin tưởng cô ấy.

Rốt cuộc, không có lý do gì để nghi ngờ Luna bây giờ.

Cô ấy sẽ phản ứng thế nào trước những lời tin tưởng của tôi?

Cô không bày tỏ ý kiến cụ thể nào.

Cô chỉ lặng lẽ gật đầu.

"Thử [Tăng cường sức mạnh ma thuật] đi."

"Vâng."

\*Zrrrring!

Sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] đã trở nên tự nhiên như hơi thở.

Sự bùng nổ của ma thuật chảy trong cơ thể tôi và sự cường hóa của nó.

Cô ấy có thể hướng dẫn tôi đến cấp độ tiếp theo không?

Khoảng ba giây đã trôi qua kể từ khi tôi kích hoạt [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

"Đủ rồi, dừng lại."

Theo lệnh của cô ấy, tôi ngừng giải phóng [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Cô ấy có thể xác định các vấn đề của tôi chỉ bằng cách xem không? Luna quay mặt đi.

"Dòng chảy mana của cậu quá xúc động."

Cô ấy để lại cho tôi bình luận đó và nói thêm,

"Chúng ta trở về đi."

‘Tin tôi đi.’

Có vẻ như bây giờ tôi đã hiểu điều đó có nghĩa là gì.

\*\*\*

Bao nhiêu thời gian còn lại?

Tôi nghĩ còn rất nhiều thời gian trước trận chiến cuối cùng.

Tuy nhiên, vì tình huống khác với câu chuyện gốc nên những tình huống bất ngờ có thể xảy ra bất cứ lúc nào.

Ở Edina, tôi có thể biết sơ bộ về lục địa và điều kiện của Đế chế thông qua thông tin mà Antirianus thu thập được.



Nhưng ở thế giới Rizaira hẻo lánh, tôi không thể nghe được tin tức từ bên ngoài.

Mặc dù tôi đến Rizaira để đột phá, nhưng tôi chẳng học được gì cả.

Tất cả những gì tôi nghe được là dòng chảy mana của tôi quá xúc động.

—Nhiều ngày trôi qua.

Luna chuẩn bị bữa ăn cho tôi và bận rộn với các công việc trong làng cùng với Ronan.

Rõ ràng là cuộc sống tự cung tự cấp của họ rất bận rộn.

Tôi không thể không cảm thấy lo lắng khi xem điều này.

Tôi không có thời gian cho việc này.

Tôi không thể lãng phí thời gian.

Ngay cả bây giờ, vô số người đã chết. Tôi không biết chuyện gì đang xảy ra ở Edina hay tình trạng hiện tại của Đế chế và lục địa.

Lẽ ra tôi phải luyện tập kiếm thuật không ngừng nghỉ, nhưng thay vào đó, tôi buộc phải chứng kiến cuộc sống giản dị của dân làng.

‘Mẹ, mẹ không lo lắng cho Ellen sao?’

Tôi cảm thấy muốn hét lên điều này nhiều lần trong ngày.

Nhưng kể từ đêm đó, cô ấy thậm chí còn không bảo tôi thử [Tăng cường sức mạnh ma thuật] lần nữa.

Bị cô lập ở Rizaira, tôi thậm chí không thể nghe về các sự kiện trên thế giới.

Sự thất vọng có nguy cơ khiến tôi phát điên, và mặc dù Luna và Ronan đã chăm sóc tôi rất tốt, nhưng họ không cung cấp những gì tôi thực sự cần.

Cảm thấy như mình đang mất trí, tôi dành cả ngày để luyện kiếm ở một bãi đất trống.

Cô ấy có thể đã mong đợi tôi tự mình tìm ra bước đột phá.

Cạn kiệt [sức mạnh ma thuật] to lớn của mình, tôi đẩy mình đến bờ vực của sự sụp đổ. Khi đến điểm đó, tôi dựa vào một cái cây, nghỉ ngơi trong sự bàng hoàng.

Sau khi hồi phục, tôi tập trung vào việc tìm cấp độ [Tăng cường sức mạnh ma thuật] tiếp theo.

Không có tiến bộ.

\*\*\*

—Một tuần kể từ khi đến Rizaira.

Mặc dù tôi đã phần nào quen thuộc với người dân Rizaira, nhưng Luna và Ronan vẫn không dạy tôi bất cứ điều gì.

Cuối cùng, tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đưa ra quyết định.

—Giờ ăn sáng.

"Xin lỗi... Con có thể rời đi một lúc rồi quay lại được không?"

"Rời đi? Ý của cậu là đi nơi nào?"

Trước những lời của Luna, tôi thở dài.

“Con có người và việc cần phải giải quyết. Con nghĩ mình cần đánh giá tình hình rồi quay lại.”

Cô ấy im lặng nhìn tôi khi nghe những lời của tôi.

“Cậu có thể rời đi. Tuy nhiên, nếu làm thế, tôi sẽ không cho phép cậu quay lại Rizaira.”

“...”

Tại sao?

‘Rời đi một thời gian rồi trở về có phải là vấn đề lớn như vậy sao?’

Những từ đó ở trên đầu lưỡi của tôi, nhưng tôi không thể nói ra.

Luna bảo tôi hãy tin cô ấy.

—Nhưng một tuần.

Tôi cảm thấy như mình đang mất trí trong một tình huống mà cô ấy không thèm để ý.

Sẽ thật tuyệt nếu ít nhất cô ấy giao cho tôi một nhiệm vụ, ngay cả khi đó là việc tôi không thể xử lý.

Nhưng thay vào đó, tôi chỉ bị bỏ mặc, không làm gì cả.

Một mình tôi vùng vẫy thế nào cũng không nắm được manh mối. Và đó là điều tôi có thể làm ở bất cứ đâu, không chỉ ở Rizaira.

Không biết chuyện gì đang xảy ra ở Edina khi không có tôi, những sự kiện đang diễn ra như thế nào, tôi cảm thấy như mình sắp phát điên.

Ban đầu tôi định đi vắng một thời gian, nhưng khi rời đi, tôi nhận ra rằng không phải Edina cần tôi mà tôi đang rất cần thông tin về thế giới.

Không thể biết thế giới đang xoay chuyển như thế nào, tôi cảm thấy mình như phát điên lên vì lo lắng.

Đó là lý do tại sao, chỉ trong một khoảnh khắc.

Sẽ chỉ mất vài giờ để di chuyển qua lại bằng [dịch chuyển tức thời].

Nếu tôi rời đi, cô ấy sẽ không bao giờ cho tôi quay lại đây nữa.

Tôi không thể hiểu Luna đang nghĩ gì.

“Cậu sẽ làm gì?”

Như muốn nói rằng đó là sự lựa chọn của bạn,  
Luna im lặng nhìn tôi.

Thời gian đã trôi qua.

Các sự kiện không thể đảo ngược phải xảy ra.

Tôi thực sự có thể đạt được điều gì đó từ Rizaira không?

“...Con sẽ ở lại.”

Luna chỉ lặng lẽ gật đầu, như muốn nói rằng, hãy làm như bạn muốn.

\*\*\*

Đã hai tuần kể từ khi tôi đặt chân đến Rizaira.

Tôi đã rời Edina hơn một tháng trước.

Sự cố cổng đã gần kết thúc và tốc độ phá hủy cổng đã chậm lại. Chúng tôi cần thận trọng khi tiếp cận từng cổng, chuẩn bị cho trận chiến lớn sắp xảy ra.

Những suy nghĩ này chiếm lấy tâm trí tôi liên tục, giống như một cơn ngựa không ngừng.

Sự cô lập và lo lắng đè nặng lên tôi.

Bị đẩy đến bờ vực phát điên bởi những sự kiện không xác định xảy ra khi tôi vắng mặt, tôi lo lắng cho những người mà tôi đã bỏ lại phía sau.

Charlotte có giải quyết vấn đề của Edina hiệu quả không?

Liệu Liana, Olivia và Harriet có gặp rắc rối gì không?

Ellen có an toàn không? Cô ấy có bị cuốn vào bất kỳ hoạt động quá nguy hiểm nào không?

Không biết gì về những diễn biến của thế giới, tôi cảm thấy buồn nôn do căng thẳng.

Ít nhất thì ngày hôm qua, Luna đã yêu cầu tôi thực hiện [Tăng cường sức mạnh ma thuật] một lần nữa.

Lần này, cô im lặng. Khoảnh khắc cô ấy nhìn thấy tôi sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], cô ấy đột ngột kết thúc buổi học và bỏ đi.

Nếu nó vô ích, nó là vô ích.

Nếu đó là thử thách, thì đó là thử thách.

Nếu nó không đủ nghiêm trọng, nó không đủ.

Nếu có vấn đề, ít nhất hãy thông báo cho tôi về vấn đề đó.

Tôi khao khát nói lên nỗi thất vọng của mình nhưng thấy mình câm lặng.

Có gì đó không ổn.

Cần nhắc xem liệu sự mặc khải có phải đến từ bên trong hay không, tôi đã thực hành [Tăng cường sức mạnh ma thuật] trên bãi đất trống với quyết tâm mãnh liệt.

"Ha... hah..."

Ngay cả Ma thuật mạnh nhất cũng có giới hạn của nó.

Cạn kiệt tất cả năng lượng ma thuật, tôi ngồi sụp xuống một gốc cây, người ướt đầm mồ hôi.

Chu kỳ rút cạn và bổ sung [sức mạnh ma thuật] của tôi khiến nó tăng dần.

Nhưng tôi cần phải tiến tới giai đoạn tiếp theo.

Giai đoạn hiện tại của tôi là không đủ.

Đó là một câu hỏi về Tài năng.



Chỉ có Ellen sở hữu những điều kiện lý tưởng để đạt đến Master Class.

Tôi vẫn chìm trong bóng tối về vấn đề và những gì còn thiếu sót.

Cảm giác như tôi đã đi một bước.

Nhưng tôi không biết làm thế nào để thực hiện bước đó.

"Muốn uống nước không?"

"...Huh?"

Tôi quay đầu lại khi nghe thấy giọng nói bất ngờ và thấy một cô gái tóc ngắn đưa cho tôi một chai nước.

"...Cảm ơn."

Chấp nhận bình nước của Lena, tôi uống nước mà không phản đối.

Dòng nước lạnh dường như làm lạnh đi bộ não đang quá nóng của tôi. Nó không chỉ là nhiệt độ của nước; suy nghĩ của tôi đã phát sốt.

Tôi đã phần nào trở nên quen thuộc với dân làng trong suốt hai tuần ở đây.

Tuy nhiên, dành phần lớn thời gian trong ngày ở bãi đất trống đồng nghĩa với việc tôi hiếm khi tương tác với bất kỳ ai.

Điều này đánh dấu cuộc trò chuyện thứ ba của tôi với Lena, bạn thời thơ ấu của Ellen.

Lena nhìn tôi, nghiêng đầu.

"Cậu luôn ở đây, phải không?"

"...Vâng."

"Kỳ thật tôi từ xa quan sát cậu đã lâu, xem ra cậu rất có tay nghề."

"...Thật sự?"

[Tăng cường sức mạnh ma thuật] của tôi đủ để khuất phục những kẻ thù cấp cao. [Sức mạnh thể chất] của tôi vẫn đặc biệt.

Nhưng nó không phù hợp với bản chất của tôi.

Tôi nhìn chăm chăm vào Lena.

Rizaira không phải là một ngôi làng bình thường.

Lena cũng có thể sử dụng vũ khí, như một thanh kiếm?

"Cậu cũng biết sử dụng vũ khí sao?"

"Tôi?"

Lena ra hiệu cho mình, rồi lắc đầu quầy quậy.

"Không hẳn. Tôi đã học được một chút về Ellen và Arta từ anh trai Ragan, nhưng tôi không có tài."

Cô tình cờ nhắc đến tên của hai Anh hùng loài người.

Rizaira thực sự là một ngôi làng khác thường.

"Bây giờ tôi nghĩ về nó, cậu có vẻ giỏi kiếm thuật hơn Ragan hoặc Ellen."

"Không đời nào..."

"Vậy sao? Tôi đã thấy Ragan và Ellen sử dụng kiếm từ rất lâu rồi, nên có lẽ đó là lý do. Tôi tự hỏi bây giờ Ellen có phi thường không?"

Lena dường như không có năng khiếu sử dụng vũ khí.

Giả định của tôi về Rizaira đã bị đặt nhầm chỗ, vì hầu hết cư dân có thể bình thường hơn tôi tưởng.

Bất kể, đánh giá của Lena là không chính xác.

Tôi không chắc về thành tích của Ragan Artorius khi chống lại Ma vương, nhưng chỉ riêng về kiếm

thuật, Ellen đã vượt qua tôi, và tôi không phải là đối thủ khi cô ấy sử dụng hết khả năng của mình.

Lena uống từ cái bình nước tôi cầm trước khi khoanh tay và quan sát tôi.

"Tôi không hiểu tại sao cậu lại ở đây."

"...Vâng."

"Khi tôi nhìn cậu, tôi cảm thấy khó chịu."

"...Khó chịu sao?"

Những lời nói của cô ấy đã đánh trúng một hợp âm trong tôi.

"Tôi không biết chuyện gì đang xảy ra bên ngoài hay tại sao bạn của Ellen lại ở đây mà không có cô ấy... nhưng khi nhìn thấy cậu, tôi cũng cảm thấy lo lắng. Tôi không hiểu cậu đang làm gì hay tại sao lại ở đây."

—Lo lắng.

—Bồn chồn.

Nó có đáng chú ý không?

"Có chuyện gì gấp sao?"

Nhận xét của Lena là công bằng, vì cô ấy không biết về hoàn cảnh của tôi. Cô ấy biết tôi phải đối mặt với một tình huống không xác định nhưng không biết các chi tiết hay sự kiện bên ngoài.

Có gì vội vàng?

Tôi không thể lãng phí thời gian.

Tuy nhiên, tôi không định tiết lộ hoàn cảnh của mình cho Lena.

"Nếu quá vội vàng, cậu sẽ không thể hoàn thành ngay cả những nhiệm vụ đơn giản nhất."

"...Cái gì?"

Những lời bất ngờ của cô ấy làm tôi mất cảnh giác.

"Đừng gắng sức. Tôi phải đi đây."

Lena để lại cho tôi lời nhận xét bình thường đó và bỏ đi.

Tôi im lặng nhìn bóng dáng cô ấy lùi dần.

Tôi nên nói gì đây?

Lena không phải là điểm đặc biệt duy nhất ở Rizaira.

" ... "

Tôi ngồi giữa bãi đất trống, miên man suy nghĩ.

[Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Master Class đã vượt qua nó.

Sự lo lắng và sốt ruột nhấn chìm tôi.

Lặng lẽ, tôi truyền [sức mạnh ma thuật] khắp cơ thể và kích hoạt nó.

Có thể thấy rõ dòng chảy mana hỗn loạn bao trùm lấy tôi một cách dữ dội.

Thật thô bạo.

" ... "

Luna đã đề cập đến một cái gì đó tương tự.

'Dòng chảy mana của cậu quá xúc động.'

Có lẽ đã có một vấn đề cơ bản với [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của tôi.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)*



Quét mã để chuyển tiền

**NGUYỄN TIẾN LỰC**

SĐT: 0901089550



**Thanks For Reading**